

Bilag til F. t. L. om Ændr. i Søloven.

Hvis Ofrene eller deres Retsefterfølgere ikke opnaar fuld Erstatning af dette Beløb, konkurrerer de for Resten af deres Krav sammen med de øvrige Fordringshavere i de Beløb, der omhandles i de foregaaende Artikler, idet Hensyn tages til Søpanterettighedernes Rækkefølge.

Den samme Begrænsning af Ansvarret anvendes overfor Passagerer i Forhold til det befordrende Skib, men ikke overfor Mandskabet og andre Personer i Skibets Tjeneste, idet disses Ret til Erstatning i Tilfælde af Død eller legemlig Skade fremdeles bestemmes ved Skibets nationale Lov.

Art. 8.

I Tilfælde af Arrest i Skibet skal Sikkerhed, der stilles indtil den fulde Grænse for Ansvarret, komme alle de Fordringshavere til Gode, overfor hvem denne Grænse kan paaberaabes.

I Tilfælde hvor Skibet bliver Genstand for en ny Arrest, kan Dommeren bestemme, at denne skal ophæves, hvis Ejeren, idet han anerkender Domstolens Kompetence, godtgør, at han allerede har stillet Sikkerhed indtil den fulde Grænse af sit Ansvar, at den saaledes stillede Sikkerhed er betryggende, og at Fordelen af den er tilsikret Fordringshaveren.

Er Sikkerhed stillet for et lavere Beløb eller er flere Sikkerheder krævet efter hverandre, bestemmes Virkningerne deraf ved Parternes Overenskomst eller af Dommeren med Henblik paa at undgaa, at Grænsen for Ansvarret overskrides.

Anlægger forskellige Fordringshavere Sag ved forskellige Staters Domstole, kan Ejeren overfor hver af disse paaberaabe sig samtlige Krav og Fordringer med Henblik paa at undgaa, at Grænsen for hans Ansvar overskrides.

De internationale Love fastsætter Fremgangsmaaden og Tidsfristerne for Anvendelsen af de foregaaende Regler.

Art. 9.

I Tilfælde af Søgmaal eller anden Retsforfølgning i Anledning af en af de i Art. 1 nævnte Forpligtelsesgrunde, kan Domstolen paa Begæring af Ejeren bestemme, at Retsforfølgningen, for saa vidt angaar andre Formuegenstande end Skibet, Fragten og Akcesorierne, skal udsættes i saa lang Tid som behøves til Salg af Skibet og Fordeling af Købesummen mellem Fordringshaverne.

Art. 10.

Naar en Reder, der ikke er Ejer af Skibet eller en Hovedbefragter er ansvarlig i et af de Tilfælde, der er nævnt i Art. 1, kommer denne Konventions Bestemmelser til Anvendelse paa ham.

Art. 11.

Den Drægtighed, der er Tale om i denne Konvention, beregnes paa følgende Maade:

For Dampskibe og andre maskindrevne Skibe efter Nettotonnagen med Tillæg af det Rum, der paa Grund af den Plads, Drivkraftmaskineriet optager, er blevet fragtet i Bruttotonnagen ved Bestemmelsen af Nettotonnagen.

For Sejlskibe efter Nettotonnagen.

Art. 12.

Denne Konventions Bestemmelser skal anvendes i hver af de kontraherende Stater, naar det Skib, for hvilket Begrænsning af Ansvarret paaberaabes, hører hjemme i en kontraherende Stat, saavel som i de andre Tilfælde, der angives af de nationale Love.

Det i foregaaende Stykke formulerede Princip berører dog ikke de kontraherende Staters Ret til ikke at anvende Bestemmelserne i denne Konvention til Fordel for en ikke kontraherende Stats Undersaatter.

Art. 13.

Denne Konvention kommer ikke til Anvendelse paa Krigsskibe eller paa Stats-skibe, der er bestemt til udelukkende at anvendes i offentlig Tjeneste.